

cení obnosu, čl. komisi melasové vlastně jen svěřeného, jež pokládati je za její pasivum. Žal. úřad rozhodnuv, že přebytky fondů připadnouti mají státu, zřejmě zamítl i takto konstruovaný nárok, neuznav jej správným. Ani v tom nelze shledati nezákonnost.

Že jde jen o takové pasivum komise a tedy o nárok st-lek, dovozují stížnosti ze článku 16 jedn. řádu. V tom se praví, že čl. komise melasová je povinna uložiti z vybrané režijní přírážky vždy 1 Kč 50 h ve zvláštním fondu. Fond ten má sloužiti k úhradě nákladů likvidace, pokud se týče ztrát při likvidaci vzniklých. Pokud tohoto fondu nebude potřebí ke krytí těchto výloh, má ho býti použito způsobem ve článku tom určeným, dle něhož obnos vyplývající za melasu přidělenou živn. lihovarům a droždárnám se přidělí individuálně. — Z ustanovení těch plyne především, že mylný je názor stížnosti, jako by ona částka 1 Kč 50 h z režijní přírážky byla zůstala vlastnictvím st-lek. Pro názor ten není v ustanovení čl. 16 jedn. řádu opory. Režijní přírážka placena byla komisi a ta dle jedn. řádu utvořila z částek 1 Kč 50 h zvláštní fond. To, co z fondu po krytí výloh likvidačních a případných ztrát zbylo, je přebytkem fondu.

Z toho, co svrchu řečeno o povaze jedn. řádu jako jednostranného opatření orgánu státní správy, plyne, že ustanovením čl. 16 jedn. ř., jež kdykoli zase jednostranným aktem orgánu státní správy mohlo býti změněno, nevznikl st-lkům právní nárok, aby jim přebytky fondu toho neb část jich byla vyplacena a to tím méně, když jednací řád sám fond ten především určuje k úhradě nákladů likvidace a případných ztrát likvidačních. — Nenabyly-li však st-lky z tohoto ustanovení jedn. řádu práv, z něho něco požadovati — ať již jako přebytek, ať jako pohledávku z článku 16 jedn. řádu vyplývající — pak neprávem vytýkají stížnosti, že nař. rozhodnutí zasáhlo do nabytých práv st-lek a je i námitka nezákonnosti o toto tvrzení opřena bezdůvodnou.

Shledal proto nss všechny námitky stížností, vytýkající nař. rozhodnutí nezákonnost, bezdůvodnými. — — —

Č. 6953.

Živnostenské právo. — Dávky za úřední výkony: Přejde-li živnost svobodná nebo řemeslná, provozovaná veř. obchodní společností, na jednoho z dosavadních společníků jako na jednotlivce, je třeba vydati nový živn. list; za úkon ten lze předepsati dávku podle saz. pol. C/3 vl. nař. č. 163/25.

(Nález ze dne 10. prosince 1927 č. 26.260).

Věc: Firma F. K. & Comp. v Brně proti zemské správě politické v Brně stran dávky za úřední úkony.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Stěžující si společnost oznámila magistrátu hl. města Brna, že Bertold K., dosavadní společník této společnosti vystoupil a že jediným majitelem firmy zůstává Walter K. Žádala, aby jí bylo vydáno potvrzení, že převzetí dosavadního společného podniku jediným majitelem bylo u živn. úřadu ohlášeno. Magistrát vydal výměrem z 2.

září 1926 firmě živn. list pro samomajitele firmy, Waltera K., a předepsal současně st-lce dávku za úřední úkony částkou 2.500 Kč. — Odvolání vytýkající, že dávka nemohla býti v daném případě předepsána, poněvadž šlo pouze o změnu v osobách dosavadní firmy a že tedy vydání nového živn. listu nebylo třeba, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto, ježto vl. nař. č. 163/25 ukládá předepsání dávky za vydání živn. listu a nerozlišuje, jde-li o nové propůjčení živn. oprávnění čili nic; k námitce pak, že nejednalo se v daném případě firmě o vydání nového živn. listu, nýbrž o změnu starého, podotkl žal. úřad, že živn. řád nezná změny živn. listu, nýbrž pouze vydání nového živn. listu.

Stížnost neshledal nss důvodnou.

Dávka byla předepsána podle sazb. pol. C/3 vl. nař. č. 163/25, podle něhož možno dávku za úřední úkony uložit za vydání živn. listu při živnostech svobodných nebo řemeslných. — — —

Majitelem živn. oprávnění provozovaného veř. společností F. K. & Co. v Brně byla původně tato společnost a nikoliv firma, která jest pouhým označením jména kupcova, pod kterým provozuje obchod. Jestliže vystoupením jednoho společníka z veř. společnosti zůstal toliko jeden společník, Walter K., zanikla tím veř. společnost jako taková a zanikl v důsledku toho i subjekt živn. oprávnění společnosti této svého času uděleného.

Přechod živn. oprávnění s osoby jedné na osobu druhou zná živn. řád toliko v případech stanovených v § 56 odst. 4, 5 a 6, o které však v daném případě nejde, jinak platí předpis odst. 2 a 3 tohoto §, podle něhož jest učiniti nové oznámení, pokud se týče zažádati o novou koncesi, přenáší-li se živn. závod akty mezi živými s jedné osoby na druhou.

Když tedy v daném případě živnost, o niž jde, přešla se zaniklé veř. společnosti F. K. & Co. v Brně na Waltera K. jako kupce jednotlivce, byl tento dle cit. předpisu § 56 povinen živnost na svou osobu ohlásiti a žal. úřad jednal úplně ve shodě se zákonem, vydal-li mu nový živn. list. Pak jest však předpis opřený o pol. C/3 vl. nař. č. 163/25 ve shodě se zákonem.

Č. 6954.

Policejní právo trestní. — Zdravotnictví. — Samospráva obecní: I. * I vyplnění dotazníku požadovaného zemským zdravotním ústavem stran osobních poměrů ošetřovance, náleží k vykonávání úřadu obecního starosty po rozumu § 25 zák. na ochranu republiky. — II. Činnost zem. ústavu pro choromyslné jest obstaráváním úkonů veř. správy.

(Nález ze dne 12. prosince 1927 č. 19.644/26).

V ě c: Antonín K. v K. proti zemské správě politické v Praze o přešupek zákona na ochranu republiky.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Trestním nálezem z 8. ledna 1926 byl st-l uznán vinným přestupkem § 25 zák. na ochranu republiky z 19. března 1923 č. 50 Sb.,